

fionen, dersom begge Rigsdagens Thing og Regjeringen ikke kunne blive enige om et sælles Udbytte af den, være spildt, og det, der staaer i Loven, blive staaende. Efter Udvalgets Forslag derimod nødsfages man til at faae en ny Lov for dette Forhold, naar det nævnte Tidspunkt er udløbet, og derved vil da de berettigede Forventninger om, hvorvidt Contoirholdsgodtgjørelsen enten skal forhøies eller formindskes, ganske anderledes kunne komme til deres Ret. Jeg skal dernæst anføre, at forsaavidt den ærede Rigsdagsmands Underændringsforslag ikke vedtages og Udvalgets bliver vedtaget, skal jeg, for at fjerne den Betænkelse, den ærede Rigsdagsmand har, til tredie Behandling sørge for, at der bliver stillet et Forslag, der kommer til at gaae ud paa, at der istedetfor, at der nu staaer: „De ved nærværende Lov fastsatte Vedderlag for Contoirudgifter gjælde indtil Udløbet af Finantsaaret 1865—66,“ kommer til at staae: „gjælde ikke udover Udløbet osv.“, saa at det altsaa deraf vil fremgaae, at Loven kan forandres tidligere. Jeg vil blot bebude dette for det Tilfælde, at den ærede Rigsdagsmands Ændringsforslag ikke vedtages.

Justitsministeren: Ligesom det fra flere ærede Rigsdagsmands Side med god Grund er gjort gjældende, at Spørgsmaalet om Størrelsen af det Vedderlag, der skal ydes for Contoirudgifter, for en stor Deel vil komme til at afhænge af et reent personligt Skjøn, saaledes tør jeg sige til, at det for en stor Deel ogsaa vil komme til at beroe paa den individuelle Opfattelse af de locale Forhold, der maae udøve deres Indflydelse med Hensyn til Embedet. Det er paa denne Maade ogsaa ganske naturligt, at der kommer til at finde en Uoverensstemmelse Sted, og ligesaa naturligt er det, at det vil være meget vanskeligt, at faae denne Forskjel, der saaledes hidrører fra det personlige Skjøn, udbjævnet, og jeg tør derfor vistnok ikke gjøre mig stort Haab om at skulle kunne formaae det høitærede Udvalg eller Thinget til at fravige den Overbeviisning, det har bundet om, hvad der maatte være passende i saa Henseende at fastsætte. Det Embede, for hvis Vedkommende jeg stærkt maa holde paa Regjeringens Udkaft, er Birkedommerembedet paa Amager;

thi det er det, hvor de locale Forhold efter min Overbeviisning i høieste Grad gjøre sig gjældende til Fordeel for en Ansættelse af Contoirholdsudgifter, som ikke maa være for tydelig, fordi man ellers udsætter den paagjældende Embedsmand for, at han derved vil komme til at lide et bestemt Tab. De Contoirudgifter, om hvilke der her er Spørgsmaal, have allerede været Gjenstand for en saa detailleret Omtale, at jeg ikke skal gaae ind paa dem; men jeg skal kun ganske let antyde, at naar man har foreslaaet Huusleien for Contoirlocalet nedsat, saa troer jeg, at den Omstændighed, at dette skal have her i Byen eller rettere sagt paa Christianshavn, vil gjøre, at den paa den Maade vil blive stillet for lavt, og det samme Hensyn vil da komme til at virke tilbage paa forskjellige af de andre Udgifter, og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale til Thinget at lade Regjeringens Udkaft i dette Punkt komme til at gaae igjennem. — Jeg skal ikke gaae ind paa, hvad der vedkommer ethvert enkelt af de Embeder, med Hensyn til hvilke Udvalget har fraveget Regjeringens Udkaft; det kommer stadigt i det Væsentlige til at dreie sig om, hvorvidt en Fuldmægtig eller en anden Contoirbetjent maatte aflægges med 100 Rd. mere eller med et noget mindre Beløb, eller om, hvorvidt Embedsmanden i en bestemt Kjøbstad vil kunne faae Huusleilighed for noget Mindre eller noget Mere; ogsaa tildeels med Hensyn til Vedderlagsudgifter er det et Spørgsmaal, der kommer ind under det Hovedpunkt, hvormeget et rimeligt Skjøn synes, at der hertil maatte udfordres. Det er i Hensjold hertil, at jeg ogsaa for de øvrige Embeders Vedkommende, hvor en saadan Afgivelse finder Sted mellem Udvalgets Betænkning og Regjeringens Udkaft, maa henstille til det høitærede Thing at følge Regjeringens Udkaft. Der er to af disse Embeder, som Udkaftet omfatter, som ikke henhøre under Justitsministeriet, men derimod under Indenrigsministeriet; men da min høitagtede Collega ikke er tilstede, vil jeg paa hans Vegne tillade mig at tilføie et Par Ord. Der er i Regjeringens Udkaft foreslaaet for Borgermesterembedet i Odense et Vedderlag af 650 Rd. og for Borgermesterembedet i Randers et Ve-